

Betreft:	Bijbelstudie	Dit is een uitgave van de Hersteld Hervormde Mannenbond	
Onderwerp:	Het Koninkrijk der hemelen	Auteur:	Ds. N.P.J. Kleiberg
Nummer 2019-03		Deze uitgave is uitsluitend bestemd voor de aangesloten verenigingen	

3. Het Koninkrijk der hemelen en de Koopman.

Lezen: Openbaring 21 vs. 9 t/m 21
Mattheüs 13 vs. 44 t/m 46

Zingen: Psalm 53 vs. 1 en 2
Psalm 87 vs. 3 en 4

Inleiding.

Even teruggrijpend op de vorige Bijbelstudie waarbij we stilstonden, dat alleen Mattheüs spreekt over het Koninkrijk der hemelen. Maar hij heeft ook, net als de andere evangelisten ook over het Koninkrijk Gods. En daarom zagen we dat het Koninkrijk der hemelen alleen bij Mattheüs voorkomt en dat dit een speciale betekenis moet hebben.

De eenheid van de gelijkenissen:
de gelijkenis van de Schat op het **Oude Testament**,
de gelijkenis van de Koopman op het **Nieuwe Testament** en
de gelijkenis van het visnet op de **jongste dag**.

De gelijkenis over de schat zag op Christus verborgen in het Oude Testament. We zagen dat een mens niet zocht, maar dat de schat gevonden werd. Christus liet Zich vinden door hen die naar Hem niet zochten en naar Hem niet vroegen.

En toen de man de schat vond was het zijn kostbaarste bezit. We zouden haast zeggen, dat Christus voor de man een parel van ongekende waarde werd.

De koopman.

Geldt dat ook in de gelijkenis over de koopman, die nu voor ons ligt?

Opvallend is het, dat menig verklaarder (oa. Knap, M. Henry) zijn uitleg begint met: het Koninkrijk der hemelen is gelijk een parel van grote waarde. Maar zo begint de gelijkenis niet, maar is gelijk een koopman. Dan luisteren we niet wat Christus zegt, maar dan vullen we vooraf al in wat we menen, dat het zal moeten betekenen. En het is wel begrijpelijk, want als we iets van de heerlijkheid van Christus zijn gaan zien, dan is Hij een parel van grote waarde, dan is al wat aan hem is gans begeerlijk. Maar als we nu eerst luisteren of lezen wat er staat.

Maar klopt dat met wat Mattheüs zegt? Ten eerste zeiden we al, dat het Koninkrijk der hemelen nooit de mens is. Dus de koopman kan ook hier de mens niet zijn.

Wie zoekt?

Laten we eerst vooraf maar de vraag stellen of er één mens is, die zoekt of alles voor Jezus over heeft? En nu staat er in Gods Woord: dat niet één mens Hem zoekt, laat staan dat Hij waarde voor een natuurlijk mens zal hebben. Hij heeft geen gedaante noch heerlijkheid, dat wij Hem begeerd zouden hebben. Dat mag ons wel ootmoedig maken.

Ik zoek niet, ik vraag niet en ik deug niet.

Hij werd gevonden van hen, die niet zochten. Dat is Christus woord.

Het Koninkrijk der hemelen is gelijk een koopman.

Nogmaals: er staat niet dat dit gelijk een parel is. Dat heeft betekenis.

De koopman zoekt en zal gedacht hebben, zal ik er één vinden? Want welk mens is van zichzelf een parel? Wij zijn van onszelf niet meer dan een zandkorrel, een stofje.

Er staat nog wat? Niet zomaar een parel, maar een schone parel.

Dat woord schoon heeft in het Grieks de betekenis van: bruikbaar, geschikt. De meeste keren is het in het Mattheüs evangelie vertaald door "**goed**". Goede zaad (oa. Matt. 13 vs. 38), goede vrucht (Matt. 3 vs. 10) enz..

Dus de parel moet voor de koopman goed zijn, voor hem waarde hebben. En nu is het bekend dat er in die dagen (ook heden) vele parels misvormd zijn, een verkeerde kleur hebben, klein van formaat enz..

En nu is die koopman gekomen om zo'n parel te zoeken en te vinden. Maar de HEERE zegt van de mens in Psalm 53, dat er niet één was. Dat is ontdekkend.

Het gaat van hem Zelf uit.

Christus wijst hier op Zichzelf. Was Hij in het Oude Testament verborgen in de schaduwachtig dienst als de schat in de aarde, nu is Hij gekomen. Hij is gekomen om te zoeken. Daar ziet nu het Nieuwe Testament op, dat Hij gekomen is om het verlorene te zoeken. Om goddelozen te rechtvaardigen en zondaren te bekeren, zodat zij voor God kunnen bestaan.

Waar een mens een parel Gods was, hebbende we ons stinkende, verachtelijk en doemwaardig gemaakt.

God kan niet meer naar ons omzien. De deur zit dicht.

En dan het wonder. Dan zendt Hij Zijn Zoon. De Zoon Die komt om te zoeken en zalig te maken. Daar gaat Hij Zich openbaren aan Israël. Als een Licht in de duisternis.

Hij zoekt of er nog parels zijn die waarde hebben, die voor God kunnen bestaan.

Waarom een parel?

Ik denk dat het niet voor niets is, dat Christus hier het beeld van een parel gebruikt. In die tijd waren er genoeg parelzoekers om zichzelf te verrijken. Maar om een parel te vinden was een heidens werk.

Ten eerste is dat ook een bekend beeld in Zijn dagen. En we schreven al eerder, dat Christus menigmaal beelden uit het dagelijks leven neemt om daardoor het geestelijke te verklaren.

Maar bovenal ligt ook in die parel een gelijkenis opgesloten, nl. de parel is een mens.

Een gekweekte parel kende men toen nog niet. Alle parels waren natuurparels gevormd in de natuur door de natuur. Er waren vooral de zoutwaterparels, die gevonden werden en men zegt wel, dat slechts in 1 op de 15.000 pareloesters een parel zit. En hoe groter de parel, hoe kostbaarder. Het gaat hier dus om een kostbaar exemplaar.

Maar hoe ontstaat dan die parel?

Een zandkorrel komt in de schelp en schuurt tegen de oester aan. En om zichzelf te beschermen maakt die oester een laagje parelmoer binnen de schelp. En die parelmoer brengt de oester nu ook om dat zandkorreltje.

Dat zandkorreltje is op zichzelf niets. Dat zandkorreltje is zelfs een bedreiging. Het bedreigt het bestaan van de oester. Maar daarom wordt nu het kostbare parelmoer gevormd. Dat parelmoer om het zandkorreltje wordt nu kostbaar. Niet het zandkorreltje zelf, maar wat de oester heeft gedaan.

Dus de mens wordt van nature getekend als een zandkorrel, die van zichzelf niets is. Maar door het werk van de H. Geest wordt nu dat zandkorreltje tot een kostbare parel.

We schreven al, dat er maar 1 parel zit in gemiddeld 15.000 oesters. Het is dus haast een zoeken als een speld in een hooiberg.

En een parel gevonden hebbend.

En toch, toch komt er een moment dat de koopman een parel vindt. Een parel, die voor hem grote waarde heeft. En daarvoor verkoopt die koopman alles wat Hij heeft om die ene parel te verkrijgen.

En we verstaan dat het in de gelijkenis niet gaat om de natuurlijke parels, maar om dat wederom van de andere gelijkenissen. Het gaat om dat geestelijke leven, om het Koninkrijk der hemelen.

En nu door Hem gezocht en door Hem gevonden. Wat kunnen nietige “zandkorrels”, die voor de wereld geen enkele waarde hebben, door de Heere tot parelen gemaakt worden, die straks zullen schitteren in de poorten van het nieuwe Jeruzalem (Openbaring 21).

Als we op onszelf zien, dan moeten we zeggen: zie mij niet aan dat ik zwartachtig ben. Maar als Hij de Zijnen aanziet, dan zegt Hij: ze is blank en liefelijk, ja als een parel van grote waarde, waar Hij nu alles voor over heeft gehad.

Het gaat niet om ons werk, om ons grote verstand, om onze wijsheid, maar is het door Hem alleen.

Als de Koopman kwam Hij, zocht Hij, vond Hij en kocht Hij.

Hij verkoopt alles.

En wat niets is in de wereld, is voor Hem een parel van grote waarde, van eeuwige waarde. Want wat deze parel is, is deze door Hem.

En zo komt Christus in het Nieuwe Testament als een Koopman.

Daartoe legt Hij alles af wat Hij heeft. De heerlijkheid van eeuwigheid legt Hij af om als een Koopman te komen. En als Hij vindt, dan gaat Hij de weg van de diepe vernedering om die parel te kopen. De weg van vernedering die begint in de kribbe, maar de diepste vernedering aan het vloekhout. Daar heeft Hij alles gegeven, niets overgehouden, maar alles “verkocht” om die parel te kopen.

Hij heeft alles afgelegd om de bruid te krijgen, die voor Hem als een parel van grote waarde is. De apostel zegt dan ook: gij zijt duur gekocht (1 Kor. 6 vs. 20). Wij zeggen (hoewel geen Bijbeltekst) als een parel gehecht aan de Middelaarskroon. Wat wordt dat een eeuwig wonder voor hen, die van zichzelf niets zijn en niets hebben. Een zandkorrel door de Geest gemaakt tot een parel. Een parel, die door de Vader Hem gegeven is.

Maar vooral mag Johannes 21 vs. 21 ervan getuigen, dat de poorten van het nieuwe Jeruzalem uit zulke parels bestaat. Hier door de Geest gevormd, hier door Christus gekocht en straks door de Vader bevestigd. O wonder van een Drieenig God.

Er wordt gesproken van één parel.

Zal het nu niet meer zijn dan die ene? U begrijpt, dat de Heere dat er niet mee wil zeggen, dat er maar één parel gevonden zal worden.

Het zullen ontelbare parelen zijn, een schare die niemand tellen kan.

Maar waarom wordt ervan één gesproken?

Omdat het een heel persoonlijke zaak zal zijn. Ben ik van Hem gevonden.

Ben ik door Hem gekocht.

Word ik straks in dat Jeruzalem ingelijfd.

Dan ben ik niet meer van mezelf en leef ik niet meer mezelf, maar door Hem gekocht. De apostel zegt dan: ik leef niet, maar Hij leeft in mij.

De psalmist zegt dan, deez' en die (één voor één) is daarin geboren.

Toepassing.

En straks zullen het ontelbare parelen zijn als de sterren deze hemels, één voor één gevonden en gekocht. Dan zullen de Zijnen schitteren, zoals Johannes dan zegt in Openbaring: en de twaalf poorten (van het nieuwe Jeruzalem) waren twaalf paalen, een iegelijk poort was elk uit één parel. Een parel van grote waarde. U ook?

Vragen:

1. Waarom zou Christus menigmaal het beeld van een vrucht, van zaad of hier van een parel gebruiken?
2. Waarom zou het in strijd met de Bijbel zijn als een mens de koopman zou zijn?
3. De vrome mens heeft deze gelijkenis in Christus' dagen niet begrepen (en ik vrees velen nog niet), maar hoe zou dat komen?
4. Wat voor troost mogen wij putten uit deze gelijkenis?

Aantekeningen: